

Ardei – Capsicum annum L. Fam Solanaceae

Datorită numeroaselor varietăți (ardei gras, ardei conic, gogoșar, kapia, ardei iuți, etc), ardeiul prezintă importanță deosebită pentru îmbunătățirea consumului de legume și asigurarea unei nutriții corespunzătoare.

Exigențe ecologice

Temperatura minimă de germinare a semințelor este de 14 - 15° C, iar cea optimă de 25 - 28° C. La temperatura minimă, germinarea are loc după 18-20 de zile și chiar mai mult, iar la cea optimă în 9-11 zile. Plantele cresc și fructifică corespunzător la temperaturi de 22-25°C. La temperaturi mai mici de 15°C creșterea încetează, iar la temperaturi de 0°C plantele pier. În condiții de temperatură moderată (15°C noaptea, 20°C ziua) plantele valorifică mai bine o intensitate mai slabă a luminii și formează un număr mai mare de boboci.

Ardeiul are pretenții ridicate față de lumină. Insuficiența luminii atrage după sine o prelungire exagerată a perioadei de vegetație în dauna fructificării.

Ardeiul este o plantă de zi scurtă, dar suportă și o foto-perioadă mai mare de 12 ore și chiar iluminarea continuă. Cerințele ardeiului față de fotoperioadă sunt diferite în funcție de soi, de intensitatea luminii și nivelul temperaturii.

Creșterea și dezvoltarea plantelor de ardei este optimă la temperatura de 20 – 25°C ziua, iar cea de noapte de 18 - 20° C.

Temperatura apei de udare este foarte importantă, mai ales la cultura în sere, unde producția cea mai mare s-a obținut atunci când apa de udare are cca 25°C.

Asigurarea hranei este importantă pentru obținerea de producții ridicate de ardei. Pentru o tonă de fructe ardeiul consumă aproximativ 5 kg N, 1,5 kg P₂O₅ și 7 kg K₂O. Consumul de substanțe nutritive depinde de natura solului, faza de vegetație, soiul cultivat și sistemul de cultură practicat. Reacționează foarte bine la fertilizarea cu îngrășăminte organice, aplicate atât la îngrășarea de bază, cât și în cursul perioadei de vegetație. Necesită o bună aprovizionare a solului cu potasiu, deoarece acesta influențează pozitiv calitatea recoltei.

Conținutul plantelor în azot, fosfor și potasiu este diferit. Azotul se găsește cel mai mult în frunze, mai puțin în tulpină.

Solurile cele mai potrivite pentru ardei sunt cele mai ușoare, nisipo-lutoase, aluviale, cu reacție neutră sau ușor acidă (pH=6,8).

Ardeiul are pretenții foarte ridicate față de aer, în mod deosebit în sere, în perioada fructificării, când plantele cer aer proaspăt. Este sensibil la curenții reci de aer.

În vederea asigurării unei bune eșalonări a producției, ardeiul se cultivă în câmp, în solarii și în sere.

Bolilor și dăunători frecvent întâlniți

Dintre boli, pagube însemnate produc: pătarea frunzelor și bășicarea fructelor (Xanthomonas), pătarea pustulară (Pseudomonas), putrezirea receptaculului și a semințelor (Alternaria), putregaiul cenușiu (Botrytis cynerea), fainarea (Leveillula), verticilioza (Verticilium), iar dintre dăunători: păduchele verde al piersicului (Myzus), omida capsulelor, (Helicoverpa), păianjenul roșu comun (Tetranychus).